

GAZETA KRAKOWSKA

DN^o 45.

Z ERAŁOWA DNIA 5 CZERWCA 1814. Roku W NIEDZIELĘ.

W Warszawie d. 23 Maja.

Do piękniejszych płodów lekkiej poezji, które tamtę czasę wyszły tu na widok publiczny, należy Wiersz następujący napisany przez Sr. Pułkownika Molskiego, z powrotem danego w łepiutkach dla J.W. Hrabiny Zamoyskiej, przez J.W. Bieńskiego Sędziego Appellacyynego Księstwa Warszawskiego festywu, którego Gospodynią była J.O. Kżna z Kieckich Sułkowska, a który przytomnością swoją zaszczycił rzeczy J.O. Xda Łabanow Rostowski, naczelny dowódca woyska odwodowego, J. W.W. Łahskoy Jenerał-Gubernator nasz, Nowosilcow Wiceprozes Rady Najwyższej i wiele innych osob znakomych oboicy płci.

BUKIET

Dla J.W. Zofii z Książąt Czartoryskich Hrabiny Zamoyskiej, w oktawę Imienia d. 22 Maja 1814.

- " Nad wszystkie w świecie Narody,
- " Mnie nad wszystkie Półka miła,
- " To spędziłam wiek swoy młody,
- " Tu ma się Zosia rodzić. (*)

Tak Matka śpiewała Zosi,

Zosię trzymając na łonie,
Słowa Matki dotąd głosi;

Lubo Powązkow natronie

Znikła piękność tej Posady,

Zakładły kwiaty, uszły drzewa,
Zarosty chodników ślady,

Nawet słowik nie tak śpie wa.

Nad wodą tylko się wznosi

Płacząca Wierzba z Topolką,

Gdzie Matka mawiała Zosi,

" Pamiętaj Córko, żeś Polką.

" Nad wszystko przenieś Oyczyznę,

" Nad obcą mowę Pokrzyżną;

" Nie miła temu rodziną,

" Kto Oyczyzny zapomina.

" Z przymiotami złączysz wdzięki,

" Płci swoiey będziesz ozdoba,

" Co do serca i do ręki,

" Niebo rozporządzi tobą.

" Jeżli przecucie nie myli,

" Ten mey Zosi będzie Mężem,

(*) Pierwsza strofa wzięta jest z ulubionej Pieśni Kżney Jenerałowej Czartoryskiej, przez J. U. Niemcewicza napisanej.

- " Którego Przodkowie byli
 " Wielcy Rada i Ojęzom.
- " Przez smutne przeszłość koleje,
 " Ale najszczęśliwszą z Wiatrak,
- " Cała zakładam nadzieje
 " Na wychowaniu mych Dzieciak.
- " Może który z Władców Świata,
 " Do wielkich stworzony czynow.
- " Przyjmie głos twoiego Brata,
 " W Imieniu Ojczyzny Synow.

" O! Jemu wiernie zda sprawę,
 " Jakich Polak jest przymiotow,
 " Iż za Tron, za Kray, za Stawę,
 " Wszystko poświęcić jest gotow.

" Ktoż wie? jeżeli Wspaniały
 " Zastępca Bogow na ziemi,
 " Przez cnotę i miłość chwały,
 " Nie zrobj nas szczęśliwemi.

Te były do Zosi słowa,
 Szanownej w Ojczyźnie Matki,
 Już tych przeczuciw, połowa
 Sprawdziła się przez wypądkj.

Jeszcze nam o drugą chodzi;
 Oby mogła przyyc z kolej!
 Panj! w dniu twym niech się godzi
 Westchnąć do Bóstwa Nadziej.

Z Kralawą d. 21 Maja.

(Z gazety Kralwieskiej.)

Senat w Peterzburgu uchwalił uroczyscie nadać Cesarzowi Alexandrowi przydomek *Błogosławiony*. Trzech Senatorów, to jest: Xże Kurakin były poseł w Paryżu, Jenerał Tormassow zwycięzcą Persow, i Hrabia Soltykow wyjeżdżają d. 5 (17) Maja z Peterzburga dla oddania Cesarzowi tej Uchwały.

List Jenerała Kutuzowa do Stanu Kupieckiego w Peterzburgu.

M Panowie! Zaszczycony ja zleceniem J. C. Mci przywiezienia N. Cesarzowej Maryi Federownie wiadomości o wzięciu Paryża, widziałem się już nieskończenie nagrodzonym iako postaniec chwały Monarchy naszego i niezwykniętych woysk jego. Lecz szanowny stan kupiecki Peterzburški chciał jeszcze powiększyć szczęliwość moją, okazując mi radość przez podarunek srebrney czary i wazy napelnionej 4ma tysiącami dukatow. Ten tylko objawia godnie wdzięczność, kto dar godnie przyymie. I ja jestem Rossyjaninem; i tę tylko radość szacuję, którą dzielić mogę. Czare i wazę dzieciom moim zostawię na pamiątkę niewygasłej i pooblebney życzliwości stanu kupieckiego Peterzburškego. Co się tycze pieniędzy, pragnę niemi pocieszyć tych, którzy przez wojnę wiele ucierpieli. Przesyłam więc Towarzystwu trudniącemu się wsparciem złupionych przez nieprzyjaciela tę 4000 cz. zł. i cieszę się nadzieją, że szanownemu stanowi kupieckiemu spodeba się to użycie daru jego; stan ten bowiem podał mi sposob do czymu, którego bym w całym życiu nie miał sposobności i możliwości okazania.

Z Hanau d. 12 Maja.

Redakcyja tutejszey gazety ogłosiła następujący podział krajow, mający być zasadą przyszłego pokoju; ostrzega wszelako czytelnikow, iż otrzymała go wprawdzie z Paryża, ale prywatnie nie zaś urzędownie.

1) Królowa Szwedzka Fryderyka będąc Rejentką Szwecyi, syn iey Xże Gustaw dziedzicem tronu. Szwecya otrzyma Norwegią. — 2) Terazniejszy Król Szwedzki złoży koronę, a Królewicz Karol Jan Bernadotte będzie Xiążęciem obu Pomera-

nię. — 3) Cesarzowa Marya Ludwika otrzyma Xieństwo Parmy &c. — 4) Medyolan mieć będzie Xcia Austryackiego, pod rządem jednak Austrii. — 5) Wicekról Włoski zostanie W. Xciem Wirzburgskim, Faldawskim i Aszaffenburgskim. — 6) Toskanią odbierze dawny iey Xże Wirburski. — 7) Modenę bierze Arcy Xże Ferdynand. — 8) Baden traci Palatynat, Nollenburg, Konstancyą i przygowią. Otrzyma za to całą Alzacyą aż do gor des Vosges i do Spiry (tu gazeta Hanauska czyni uwagę, że ten artykuł najmniej jest godny wiary, przeciwi się bowiem umowie zawartej d. 23 Kwietnia w Paryżu między Rycerstwami zprzymierzonymi i Francya.) 9) Wirtemberg odstąpi Mergentheim, otrzyma odstąpione przez Baden kraie, tudzież Fürstenberg i Sundgau. — 10) Bawarya dostaje Mergentheim, cały niższy Palatynat i Xieństwo Dwoch Mostow; procz tego Darmstadt odstępuje mur Starhenburg i Lindenfels. — 11) Darmstadt dostaje kraj Moguncki po obu brzegach Renu. — 12) Austrya bierze we Włoszech Medyolan, Mantuę, Wenecyą, tudzież Dalmacyą i Tyrol. — 13) Rossya dostanie całą Polskę, wraz z Gdańskiem. — 14) Prussy odzyskają dawne kraie w Niemczech; dostaną Juliak i Berg; sekularyzować będą wszystkie w krajach swych będące posiadłości duchowne, w co i Saxonia jest rachowana. — 15) Daniia odstępuje Norwegii. — 16) W krajach Niemieckich na lewym brzegu Renu powiększone będą niektóre Xieństwa z prawego brzegu. — 17) Francya dostanie Niderland Austryacki aż do Bruges; reszta tego kraju będzie wcielona do Hollandyi. — 18) Warownie twierdz Mogunckiy i Strazburga będą zrownane z ziemią. — 19) Konstytucya dla Niemiec będzie u-

łożona w Frankforcie. — 20) Austrya powroci do praw dawnych. — 21) Wszędzie mają być wprowadzone trzy stany: szlachecki, duchowny i miejski.

Z Paryża d. 17 Maja.

N. Król i Królewiczowie, Prussy zaszczytli wczoraj obecnością swoją dany w St. Cloud bal przez Xcia Schwarzenberga.

Minister wojenny wydał pod d. 15 b. m. rozkaz dzicany, w którym wyraża:

„N. Król po wysłuchaniu swej wojennej rady wydał rozporządzenie, którem wojską urządzoną jest iak w najlepszy sposób, i w którym J. K. Mość miał mniej względu na położenie skarbu publicznego, iako raczey na swoją sprawiedliwość w wynagrodzeniu chwalebnych usług i miłość swoją do wojsk walecznych. Jenerałowie dozorczy opatrzeni instrukcyami od Ministra wojny wysłanemi będą w wszystkie strony, dla zmniejszenia korpusow. Wojskowi wszelkiego stopnia udadzą się zatem do swoich korpusow, a żeby albo we czynnej służbie pozostali, albo w orszaku Królewskim z całkowitą płacą, albo też z połową płacy uwolnienie od służby otrzymali.”

Wojsko Francuzkie składać się ma wczasie pokoju z 220,000 ludzi.

Stosownie do uchwały rady municipalney miasto Paryż złożył ma iako pożyczkę, która w pięciu latach będzie zwrotna, 8 mill. fr. w stosunku do gruntowego i osobistego podatku.

Przez Puy przeszło od mieżkiego czasu wiele wojska, a między innemi jeący Austryacy, którzy w nayopłakawszym znajdowali się stanie i od mieszkańców ile możności wsparciem zostali.

Mówią, że Król mianował Xcia Eu-

geniusza (byłego Wicehróla Włoskiego) marszałkiem.

Cztery pułki Szwajcarskie zbieraia się w Paryżu pod rozkazami Generala Castellani.

Dzień koronacji Królewskiej jest bliższy i bliższy niżeli mniemano. Zaden z dzienników Francuzkich nie wspomina o tem w prawdzie, ale z gazet Londyńskich i Szwajcarskich wyczytniemy, że ten obrządek niedługo nastąpi. Jeżeli tak jest, a-zprawdzi się jeszcze z Bononii doniesienie, że Oyciec S. przyedzie go koronować, Cesarz Austriacki pozostanie do tego czasu w Paryżu i ziedzie tu Xże Rejent Angielski, tedy zjazd Monarchow przyozdobi tak dalece tę uroczystość, iak jeszcze pamiętnika w Paryżu niema.

Król chce okazać Książętom krwi swoją przychylność, a woyskom dać dowod swojego ukontentowania, mianował podd 15 b. m. pułkownikami jen. Królewicza Monsieur, Hrabiego Artezyi Szwajcarow, Xcia Kondeusza liniowey piechoty, Xcia Angouleme kirysserow i dragonow, Xcia Berri konnych strzelcow i lekkiey konnicy, Xcia Orleanu huzarow, a Xcia Burbona lekkiey piechoty. Daley rozporządził J. K. Mość: Popisowi z roku 1815 mogą w prawdzie do domow powrocic; ale inni zdadni do służby ludzie nie mogą swoich choragwi opuszczać, a ci którzy już to uczynili, uważanemi są iako urlopnicy.

Królewicz Monsieur odwiedził wczoray dom inwalidow, kazał się wszędzie oprowadzić, we wszystko iak naydokładniey wchodził i nakoniec spełnił zdrowie walecznych inwalidow.

Tegoż dnia ogladał N. Cesarz Austriacki tuteysze katakomby. (Jest to pier-

wszy Monarchia, który odwiedził podziemne te ganki.)

N. Cesarz Rossyyski iadł przed dwiema dniami z Xciem Fugeniuszem, jego matka i siostra obiad w zamku St. Len.

Wczoray wszyscy zbayduiaacy się tu pułkownicy woyska (w liczbie 42) stawiali byli przed J. K. Moia, który zaszczycił ich złotym orderem Lilii.

— D. 18. —

Rozporządzenia Królewskie.

1) Ministerium jeneralney policvi i prefektura policvi Parvzkiev poręczone są razem i beda odtąd pod nazwiskiem dyrekcvi królestwa odbywane. Dyrektor jeneralney policvi nosić będzie znaki ministrowskie i mieć będzie stopień po ministrach.

2) Jenerałowie brgady przybiera dawne nazwisko *Marchaux-de-Camp*, a jenerałowie dywizyi jenerałow porucznikow.

Cesarz Austriacki opuści Paryż między 25 i 30 b. m. J. C. Mość odwiedził wczoray medalnia, gdzie oddano mu medal z jego pöpierciem i stosownym napisem.

Cesarz Rossyyski zamowił pewna liczbę exemplarzy podroży PP. Humboldta i Pomplan dla uniwersytetow swojego państwa.

Xżna Orleanu oczekiwana tu jest w przvszym tygodniu. Mieszkać będzie w arcybiskupim pałacu, z którego nakoniec d. 17 rano Kardynał Maury do Rzymu odiechał.

Król wyznaczył kommissya z 18 osób, przez połowę z członkow senatu, przez połowę z ciała prawodawczego, która ułożyć ma konstytucya i przy oznaczeniem zebraniu się tych ciał podać ją J. K. Moia.

Wczoraj w wieczor przybył tu Xże Orleanu z Sycylii.

Jenerał Carnot i Admirał Verhuel stawieni byli przed Królem.

Miasto Lyon przedsięwzięło środki do postawienia znowu posągu Lućwika XIV. na placu Bellecour, który przybrał znowu nazwisko Ludwika XIV.

Na przedmieściu St. Omer zgórzało przypadkiem 75 domów.

Król Pruski jeździł d. 16 z Xciem Eugeniuszem do Malmaison.

Przybył tu Jenerał Lauriston.

— D. 19. —

Officerowie dawney gwardyi Królewskiej, którą w roku 1791 Xże Brissac dowodził, stawionemi byli przed J. K. Mcią i Xżną Angouleme przez Jenerała Precy i nader łaskawie byli przyjętemi. "Jestescie u Panowie wzorem wierności (rzekł Król do nich) i macie zupełne prawo do moiej wdzięczności.," Xżna Angouleme wielu z nich poznała.

Przedonegdaysza uczta u Xcia Schwarzenberga w St. Cloud była nadzwyczaj świetna. NN. Cesarz Alexander i Król Pruski (Cesarz Franciszek nie był) w W. Xiążęta Rossyjscy, Królewiczowie Fruscy, Xże Berri zaszczytili obecnością swoją tę uczte, na która bardzo wiele zprzymierzonych i Francuzkich jeneratów i officerow sztafu zaproszonych było. Zamek był wspaniale oświetlony. O godzinie 8 w wieczor dana była mała sztuka teatralna, po której otworzył bal N. Cesarz Alexander, a po nim Xże Ferri.

Cesarz Rossyjski napisał pochlebny list do prezydenta Wersalu i przez Hrabiego Tolstoy posłał mu brylantowy pierścień na dowód swciej wdzięczności za mianą staranność około chorych Rossya-

now. Siostry miłosierne odebrały z takiego powołu 1500 fr. Wszystkie imie osoby, które cokolwiek przykładały się do opatrywania ranionych, dostały także podarunki.

Z Londynu d. 12 Maja.

Lord Liwerpool przynosił d. 10 do wyższej, a kanclerz skarbowy do niższej izby poselstwo Xcia Rejenta, w którym ten Xże wyraża swoje życzenie, iż chciałby nowemu Xciu Wellingtonowi i iego potomstwu świetny los zapewnić. Lord Liwerpool, gdy nazajutrz przychodziło do głosowania, miał długą mowę, w której rozroził successyną wojnę na początku wieku 18go od ieraźniejszej, w której szło o ocalenie Europy, a Xcia Marlborough od Xcia Wellingtona, wystawiając ostatniego daleko większe zasługi. Na końcu proponował, aby nowemu Xciu i iego familii wyznaczyć 17,000 f. szt. rocznego dochodu, co iednomysłnością uchwalono.

— D. 14. —

Mowia tu bardzo o zasłubieniu Xcia Ferri z Wielką Xiężniczką Rossyjską Anną.

Z Gotenburga pod d. 7 b. m. donoszą, iż w Norwegii oczekiwani są jeneratowie Rossyjski, Szwedzki, Pruski i Angielski, dla odebrania ostatniego oświadczenia od Xcia Chrystyana i kraiu, nim do nieprzyjacielskich krokow będzie przystąpiono.

Nie w Gotenburgu, ale w Hadze rozpoczął się maia układy o pokoy między Anglią i Ameryką.

Król Pruski zajmie w pałacu St. James pokoie Frólewicza Xcia Kłarcenci, który wyrosi się na czas bawienia tu J. K. Mci na ulicę Arlington.

Nadzieja pokoju zniżyła bardzo ceny

osadniczych i rękodzielnych towarów.

Gdy prezes stanów Hiszpańskich podał Królowi Ferdynandowi kopią konstytucyi, odebrał ją J. K. Mość z zapewnieniem, iż wszystkie jego starania obrocone będą dla dobra narodu. J. K. Mość przyjął także z wielkim ukontentowaniem ożdobę narodowego orderu S. Ferdynanda i na siebie zawdziął. Na czele deputacyi stanów, która w Walencienie powitała Króla, znajdował się Kardynał Burbon, stryż Króla. Ferdynand podał mu rękę do ucałowania; gazeta Walencieńska przywołała tę okoliczność, jako prerogatywę Królewską. Król z wielkimi tylko odmianami przyymie konstytucyą. D. 14 b. m. oznaczają na jego uroczysty wjazd do Madrytu. Jenerał Lacy, rodem Irlandczyk znajduje się na czele tej części woyska, która z Królem trzyma.

Miasto Bristol było nappierwszem, które użyło pozwolonego handlu do wschodniej Indyi. Dwa jego statki popłynęły do Azji.

Niektórzy z przybyłych z Francyi do Flimut Angielskich jeńców, mówią, iż Napoleon przed swoim zrzeczeniem się tronu, chciał wszelkimi obietnicami nakłonić Irlandzkich officerow do przyjęcia służby w Irlandzkiej brygadzie.

W Portsmut czynią wielkie przygotowania na przyjęcie wysokich zprzymierzonych Monarchow. W przedpersiu ma być popis siły morskiej, zbrojownia otwarta, i t. d. Xże Klarencyi dowodzić będzie siłą morską.

Większa liczba kamorow lotteryi Londyńskich przydały do każdego losu satychowaną karykaturę na upadek Kor-

sykanina. Odbyt losow był przez kilka dni nadzwyczaj wielki.

Podług doniesień z Bordeaux nowa tężniejsza konstytucya sensu spalona została na teatrze tamtejszym przy oklaskach widzow. Nawet obecność Xcia Angouleme niemogła pohamować wściekłości tamtejszych rojalistow, którzy niechcą mieć władzy Królewskiej ograniczonej. Nie rozsądny ich zapal zmusił tego Xcia do oświadczenia im swojego nieukontentowania.

Korrespondent Pruski donosi pod napisem z Londynu dnia 3go Maja (Przed) kilku dniami Biskup katolicki w Londynie odebrał z Rzymu ważne rządowe pisma. Ci urzędnicy, którym Oycies Sty w czasie swojej niewoli poruczył zawiadywanie sprawami kościelnymi, wzięli na uwagę przesłane im z Londynu i Dublinu pisma, względem sporow parlamentowych tyczących się katolików. Skutkiem było mianych w tej mierze zarządzeń, do których przywołano nappierwszych Teologow w Rzymie: iż uznano za rzecz odpowiadającą prawom kościoła katolickiego, a nawet za obowiązek wyznawców Religii Rzymsko-katolickiej mieszkających w krajach, które nie są w żadnych stosunkach z stolicą Apostolską, ażeby Rządowi pod jakim żyją, dawali wszelką rękoymią swojej wierności i posłuszeństwa prawom; a tak więc w skutku teoryi i praktyki owych praw, które dwor Rzymski przyznaje, Król W. Brytanii w ścisłym rozumieniu słowa, ma także Veto przy mianowaniu Biskupow w Państwach swoich; nakoniec: iż Oycies Sty z sercem na to przystaie i na przyszłość stosownie

do powyższych okoliczności postępować będzie. Całkowita korespondencja między Apostolską stolicą, a wyznawcami Rzymsko-katolickiej wiary, ulegać na dalsze przegłądaniu i kontroli, iak to wniesionem zostało w Parlamencie przez bil ostatni, do którego Kommissarze Oycy S. zupełnie się przychyliłi. — Pan Ellis udający się do dworu Perskiego ze zleceniem, opuścił już Londyn; odprawi on podróż przez Paryż, Wiedeń i Sztambuł.

2 Wtorek d. 12 Maja.

Nowy rząd Genuński, który wszystkie kassy próżne zastał, i znalazł się zaraz w wielkim kłopotcie, nakazał d. 3 b. m. złożyć dwomiesięczne podatki.

W mieście Genui przez obecność wojska Sycylijskiego i przybycie Króla Sardyńskiego z znacznym orszakiem, panuje zreszta wielki ruch. Jak tylko rzeczony Monarcha z przybyłego tam d. 9 b. m. okrętu na ląd wysiadł, wyszła przeciw niemu deputacya od miasta, którą bardzo łaskawie przyjął. J. K. Mość wsiadł do powozu, do którego wezwał także Angielskiego dowódcę Lorda Bentink, Rossyjskiego postą przy dworze Sardyńskim, P. Kozłowskiego i Wielkiego swolego Koniuszego, Hrabiego Roburent, i wiechał do Genui, gdzie znalazł już część nowo zaciągniętych wojsk swoich i znaczną liczbę wiernych swoich poddanych, których łaskawie przyjął.

D. 4 jeszcze postanowił rząd Genuński dać dla Lorda Bentink ucztę. Miała ona d. 9 nastąpić, ale dla przybycia Króla Sardyńskiego do 10 odłożoną została, w którym dniu z największą okazałością dana była. Król i Lord Bentink znajdowali się na niey; deputacya od muniocy pal-

ności i dowódcy gwardyji narodowych wprowadzili wysokich gości do sali. Za ich przybyciem zaśpiewana była narodowa pieśń Angielska: *Boże zachowaj Króla*. Król zabawił przeszło godzinę i rozmawiał z senatorami. Uczta trwała aż do rana nazajutrz.

Pełnomocnik Wielkiego Xcia Toskanii, Arcy Xcia Ferdynanda, wydał pod d. 1 Maja następujący patent:

"Don Jozef Hospigliosi, Xże Austriackiego Cesarstwa, C. K. Szambelan, W. podkomorzy i tajny Radea J. Cesarzowiczowskiej Mci, kawaler orderu Złotego Runa, W. krzyża orderu Jozefa, i Pełnomocnik J. Cesarzowiczowskiej Mci W. Xcia. — Toskanie! Boska Opatrzność pobłogosławiła wspaniałem przedsięwzięciom wysokich zprzymierzonych Mocarstw; ugruntowane na stałych zasadach sprawiedliwości i ożywione duchem zgody, pokoju i dobrodziejstwem uciśnioney ludzkości zamiary dopięte zostały. Sprawiedliwość wymagała, ażeby Monarchowie, którzy bez dania powodu, iedynie przez przemoc swoich kraioy pozbawionemi zostali, wrócili na łono długo nieszczęśliwych swoich dzieci. Tak więc wysokie zprzymierzone Mocarstwa postanowiły od dawna, aby Toskaniia, dawne dziedzictwo i oyczyste dobro Austriackiego Cesarzowskiego Domu, wróciło pod panowanie naszego szanownego Monarchy Ferdynanda III. — N. Król Neapolitański, połączony przymierzem do wspierania w tych okolicach zamiarow zprzymierzonych Mocarstw, wypędził walecznymi swoimi wojskami nieprzyjaciela z kraioy Toskańskich, i obiał tymczasowo rząd nad tą piękną częścią połwyspu. Tymczasem J. Cesarzowiczowska Mość Ferdinand III. N. nasz Pan i Władca,

przez pismo swoje w Wirzburgu pod d. 18
 Stycznia 1814 wydane, raczył mię łaska,
 wie mi-nować swoim kommissarzem i peł-
 nomocnym Ministrem do odebrania w jego
 wysekiem imieniu w posiadłość Toskanii
 i należących do niej kraioiw, w czasie,
 który C. K. Feldmarszałek, Hrabia Belle-
 garde, oznaczy. Toskanie! których z chl-
 bą nazywam moimi współziomkami, nad-
 szedł teraz ten czas, którego nasz wysoki
 Władea i Oyciec niecierpliwie oczekiwał,
 a wy oddawna pragnęliście. Chwałebnem
 tem zleceniem zaszczycony, odbieram w
 dzisiejszym pamielnym dniu w imieniu
 J. Cesarzowiczowskiey Mei Ferdynanda III
 w formalną posiadłość Toskanii i należące
 do niej kraie, obeymię razem nad tym
 kraiem rząd, który zdał mi Xże Roczca Ro-
 zmana, Marszałek polny i W. Koniuszy N.
 Króla Neapolitańskiego, iako wyznaczony
 do tego kommissarz, który sprawował tym-
 czasowy rząd, w obecności wyznaczonego
 od Feldm. Hrabiego Bellegarde, naywyż-
 szego we Włoszech dowodcy, Jenerała
 Hrabiego Starhemberga.,,

Po uroczystem tem obięciu wydał po-
 wyższy, pełnomocny kommissarz patent,
 mocą którego utrzymane są tymczasowo
 dotychczasowe urzządzenia i urzędnicy,
 wyjąwszy iedynie urzządzenia kodeksu sprze-
 ciwiające się ustawom kościoła Rzymsko-
 Katolickiego, iako to względem urodzin
 ślubów, pogrzebow i rozwodow, które po-
 wierzone znowu są plebanom.

D. 3 b. m. C. K. Austryackie woyska
 opuściły Florencyą, a udały się na osady
 do Sieny, Pisy i Livorna.

Z Gottenburga d. 30 Kwietnia.

Seym w Norwegii zajmuie się ciągle
 ułożeniem konstytucyi. Xżę Chrystyan o-
 brany został Królem Norwegu pod nazwi-

skiem Fryderyka Chrystvana I. Przelatda
 tędy, wczoray z Kopenhagi do Norwegii
 Admirał Bille, wiozacy Xięcia wyrażne
 Królewskie rozkazy: ażeby Norwegii za
 wszystkimi twierdzami i t. d. wydał Szwec-
 cyi, pod zagrożeniem iż za zdraycę uwa-
 żany będzie. Król Jinc Szwedzk. wydał
 następujące oświadczenie do narodu Nor-
 weckiego :

N. Król Szwecyi odezwą swoją o-
 świadczył ludowi Norwekkiemu, iż zarg-
 cza mu wszystkie kardynalne prawa, sta-
 nowiące wolność publiczną; niemney obo-
 wiązał się wyrażnie, zostawić wolność na-
 rodowi nadania sobie Konstytucyi, odpo-
 wiadającej potrzebom kraiu, i opierają-
 cey się szczególnie na reprezentacyi na-
 rodowey, i prawie narodu nakładania sam
 na siebie podatków; przyrzeczenia te po-
 nawiaią się teraz iak nayuroczysciey. Król
 niechce bynajmney tamować nowey kon-
 stytucyi, lecz takowa musi mu bydź prze-
 łożoną. Pragne on iedynie położyć ka-
 mień węgielny, a zostawia ludowi wo-
 lność dokończenia budowy. W skutku tej
 zasady długi ubudwoch narodów, będą
 zawsze oddzielnemi, nigdy na Norwegii
 nie będzie nakłożony pobór, dla uiszczenia
 długów Szwecyi. Król nie będzie oier-
 piał, aby dochody Norwegii z kraiu wy-
 wożone były. Po odciagnienu nakładn
 na administracyą publiczną, pozostawia
 ilość obracana będzie na użytek kraiowy,
 i utworzenie funduszu umorzenia długów
 narodowych Norwekskich. — Gazety szwe-
 dzkie zawierają korespondencyą między
 Jenerałem Suchtelen i Ministrami Weter-
 sztetem i Castlereaga, która jest bardzo
 nieprzyjazną dla Francji, i dwor Duński
 obwinia o tajne porozumienie się z Kry-
 ctem Chrystyanem,